

ČASOPIS PŘIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XI. ČÍSLO 11 NOVEMBER 2003

Farský kostol sv. Bartolomeja

Má ma niekto rád? - Rozhovor s Bernadetou Pánčiovou
Z návštevy Sv. Otca - Vysviacka kostola sv. Terezky

SOM MILOVANÝ A POŽEHNANÝ - I. časť

Na to, aby sme sa s týmito slovami stotožnili, je potrebná hĺbka presvedčenia o Božích zásahoch a Božej prítomnosti v mojom živote. Každý z nás zažíva, že Boh s nami komunikuje a to veľmi viditeľným a živým spôsobom. Že sme milované Božie deti, to vieme už z katechizmu, no nie každý z nás to aj prežíva.

Na hlbšie vysvetlenie tejto krásnej pravdy si pomôžem knihou od katolíckeho kňaza Henriho J. M. Nouwena: **MÁ MA NIEKTO RÁD?**

Knihá podáva hlbokú pravdu o tom, kto sme, každý jednotlivo, ako nás vníma Boh a že k tomu, aby sme boli milovaní, nepotrebujeme robiť a vykonať nič. Tomu treba jednoducho iba uveriť.

Autor rozoberá v štyroch hlavných častiach situáciu milovaného Božieho dieťaťa. Hovorí, že milovanými sa musíme stať a byť nimi vo všedných situáciách denného života.

„Ak najhlbšia pravda o nás spočíva v tom, že sme milovaní, a ak naša najväčšia radosť a pokoj pramení v hlasitom vyznávaní tejto pravdy, potom to musí byť na nás vidieť i cítiť, aj keď jeme a pijeme, keď sa zhovárame, keď sa hráme, či pracujeme. Ako sa stať milovaným? Pokúsím sa opísať pohyby Ducha, ako sa dejú v nás a okolo nás. Pri rozlišovaní hnutí Ducha nám pomôžu štyri slová. **Vziať, požehnať, lámať a dávať.** Ako kresťan som povolaný stať sa chlebom pre tento svet. Chlebom, ktorý treba vziať, požehnať, ktorý je krehký, a preto sa dá rozlámať a ktorý treba dať. V každom okamihu môjho života sa niekde a nejakým spôsobom odohráva toto branie, požehnanie, lámanie a dávanie. Sú to slová nanajvyš osobné, prostredníctvom nich som poznal cesty, ako sa stať Bohom milovaným.“ (slová samotného autora)

VZIAŤ:

Ak sa chceme stať milovaní, musíme byť najprv „vzatí“. Namiesto slova „vziať“ použijem výraz „vyvolať si“.

„Keď píšem, že ako milovaní sme Božími vyvolencami, chcem tým povedať, že Boh od nás od večnosti vie a hľadá na nás ako na jedinečné, zvláštne a drahé bytosti. Od večnosti, dávno predtým, než si sa narodil a stal sa súčasťou dejín, **žil si v Božom srdci.** Oči lásky hľadeli so záľúbením na teba, **ako na niečo vzácne a nesmierne krásne, čo má večnú hodnotu. Ak robí výber láska, vyberá si s dokonalým citom pre jedinečnú krásu svojho vyvoleného a robí to tak, že sa nikto necíti vylúčený.** Táto pravda je základom, na ktorom môžeš postaviť život milovaného dieťaťa. Našu hodnotu, jedinečnosť a individuálnosť nám nedali tí, s ktorými sa stretávame počas našej krátkej chronologickej existencie v čase odbíjanom hodinami, ale Ten, ktorý si nás vyvolil s nekonečnou láskou - láskou, ktorá je od večnosti a bude trvať po všetky veky.“

POŽEHŇAŤ:

Preruším teraz citovanie z menovanej knihy. Na túto tému sa chcem pozrieť podrobnejšie práve preto, lebo veľmi často v našom živote chýba. Vyslovujeme veľa slov, veľa tém prediskutujeme, preberieme mnohé teórie, no ako málo počujeme hovoriť:

„Nech ťa žehná Boh a nech ťa chráni.“ Alebo podobne vyslovené formuly požehnaní. A ako dobre sa to počúva a prijíma. Aby sme sa v tom povzbudili a utvrdili, že každý môže požehnať a každý takéto požehnanie aj potrebuje

počuť, budem pokračovať citovaním z danej knihy:

„Ako milované Božie deti **sme požehnaní**. Čoraz viac si uvedomujem, ako veľmi potrebujeme požehnanie my, ustrašené, neisté ľudské bytosti, plné úzkosti. **Všetci navzájom sa potrebujeme požehnávať**.

Po latincky sa požehnať povie **benedicere**. Výraz **benedictio** sa používa v mnohých cirkvách a je odvodený od slov **dictio** a **bene**, čo doslova znamená vysloviť nejaké dobro, alebo povedať o niekom niečo dobré.“

Udeliť niekomu požehnanie, je najväčším uznaním, aké mu len môžeme preukázať. Dať požehnanie znamená uznať, vysloviť svoje súhlasné „áno“ jeho obľube u Boha.

Požehnanie sa **dotýka základného dobra, v druhom človeku a vyprosuje jeho obľubu u Boha.** Požehnávať a dostať požehnanie je neklamný znak milovaného Božieho dieťaťa. Požehnania, ktoré si navzájom udeľujeme, sú odrazom toho požehnanie, ktoré na nás spočíva od večnosti. Nestačí byť vyvolení. Stále potrebujeme požehnanie. Vďaka nemu dokážeme vždy znovu a znovu počuť, že **patríme milujúcemu Bohu**. Pocit, že sme požehnaní, nie je pocitom, ktorý bežne zažívame.

Problémom nášho moderného života je, že **sme príliš zaneprázdnení, a tak ani nezbadáme, že sme požehnaní**. Ľudia o nás povedia niečo dobré, ale my to zamietneme poznámkou „ale ani mi to nespomínajte, zabudnite na to, to nestojí za reč...“ na prvý pohľad sa to možno javí ako skromnosť, v skutočnosti je to však znak, že **nie sme opravdivo**

prítomní, aby sme prijali požehnanie, ktoré prichádzajú. To, že len zopár ľudí prináša skutočné požehnanie, môže byť smutným dôsledkom toho, že iba málo ľudí je ochotných a schopných takéto požehnanie prijať. Dospelí sme tak ďaleko, že je pre nás ťažké zastaviť sa, počuť, byť **pozorný a s láskou prijať to, čo sa nám ponúka.**

Požehnania sú tu, obklopujú nás. Nevtieravo pripomínajú ten nádherný, mocný, ale skrytý hlas Toho, ktorý nás volá po mene a hovorí o nás dobré veci. Ak prijmeme naše požehnanie, vždy to v nás vzbudí hlbokú túžbu požehnávať iných. **Pre požehnaných je charakteristické, že kamkoľvek idú, všade prinášajú slová požehnania.**

Zaujímavé je, aké ľahké je **požehnať iných, povedať im, alebo o nich niečo dobré, vzbudiť v nich krásu a pravdu, ak sme sami v stave požehnania.** **Požehnaný vždy požehnáva.** A ľudia túžia byť požehnaní. Nik nevstúpi do života cez odvrhnutie, ohováčky alebo výčitky. Tých je okolo nás stále dosť. A ich ovocím je len **temnota, skaza, smrť.** My, ako „tí požehnaní“ môžeme kráčať týmto svetom a rozdávať požehnanie. Netreba k tomu veľa. Ono prýšti spontánne z nášho srdca. Keď počujeme v sebe hlas, ktorý nás volá po mene a žehná nás, tma nás už viac neruší. **Hlas, ktorý nás volá požehnanými, nám vnukne slová, ktorými iných požehnáme.**

Sme vyvolení a požehnaní. Ak sme to naozaj prijali, potom sa dokážeme priamo pozrieť na vlastnú i cudziu krehkosť.

S.M. Timotea, FDC

Cieľ človeka

Život nie je veľkopanská záhrada, to nie je lipová aleja, ktorou sa chodí z dlhej chvíle sem i tam.

Život je cesta, a každá cesta niekam vedie...

Cesty majú svoj cieľ.

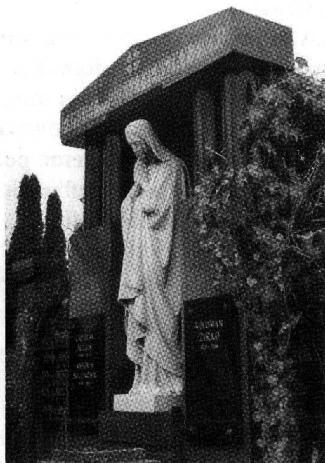
Život nie je prechádzka – život je púť,
úporná snaha niekam dôjsť, priblížiť sa k cieľu prv,
než zapadne slnko.

Púť má všetky známky boja a usilovania.

Pútnici chodia zaprášení a spotení, smädní a unavení –
lebo idú po ceste... Ale v očiach im stále žiari úsvit
radostného odhodlania – lebo idú k cieľu.

Nerozumní, ktorí žijú život a nevedia, čo je to.

Nerozumní, ktorí sú tu a nevedia načo.

Pri hrobe

*Slnko nežne ma tu pohládza a vtáčatá spievajú, nech píšem ďalej,
aby ľudia pochopili, že Pravda žije v ich srdciach.*

*Príď sa pozrieť na miesto, kde spočinuli ich telá,
príď si pre pokoj a pochopenie.*

Oni nezomreli, ale ty možno práve zomieraš.

Odkiaľ – kam?

Známa je zvedavosť malého katechizmu. Je plný otázok.

A prvá z nich sa pýta na cieľ človeka: Načo sme na svete?

Školským spôsobom sa na túto otázku odpovie správne takto:

Na svete sme nato, aby sme Boha poznali,
jeho milovali, slúžili mu a tak sa spasili,
t.j. do neba prišli.

Prísť do neba – vrátiť sa ako odvezený poštový
holub zasa späť do Otcovej dlane a čakať ticho
na jeho pohladkanie...

Toto je zmysel môjho života – jediný cieľ mojej
pútnickej cesty – vrátiť sa späť k Otcovi.

Cítiť z každého môjho skutku, z každého môjho
slova, že sa vraciam späť, že cieľim k nebu?

Nebo musí trčať z môjho života, ako klík
z pučiaceho zrna.

DNES NA SLOVIČKO SO SESTROU BERNADETOU PÁNČIOVOU

Totus tuus - celý tvoj, Mária - to sú slová Sv. Otca. Mária, celá som tvoja, to sú slová sestry Bernadety Pánčiovej, našej misionárky nevládných a chorých.

Ako ste prežívali návštevu Sv. Otca na Slovensku?

Pred ňou, počas tohtoročnej návštevy i po odchode Sv. Otca som prosila: „Panna Mária, prosím ťa, daj mu sily a ochráň ho, aby sa mu na Slovensku nič zlého nestalo!“ Pretože tajné nástrahy sú vždy a všade, ved' kolík mu nežičia a nežičili ani tolko, aby prišiel medzi svojich. Panna Mária nás prosiacich vypočula a ja jej za to ďakujem. Budeme i naďalej - celá Rodina Nepoškvrnenej prosiť, aby bol uzdravený. Ján Pavol II. akoby s nami stále spolupracoval. Do každej akcie sa vie zapojiť. On pozerá s láskou na všetkých - veľkých, malých, mimoriadnych, či obyčajných ľudí a každý mu je blízky. Na každého pozerá, ako na Božie dieťa a cíti za nás zodpovednosť. Preto i k spoločenstvu chorých pristupuje s vážnosťou, ako skutočne k Božím deťom. Pán Boh nám touto návštevou cez Sv. Otca ukázal, ako vyzerá choroba, ktorá nie je vyčiarknutá z nášho života, ale ktorú pápež berie ako Boží dar. A to je dar, ktorý si nikto neobjedná, ale on nám ukazuje, ako bezhranične vie tento dar utrpenia prijať.

Chcete tým povedať, že zdravie sa dá vyprosiť?

Prosme o jeho zdravie. A pýtate sa prečo? Aby Boh cez neho ešte čím viac a dlhšie riadil Sv. Cirkev a rozvíjal ju tak, ako doposiaľ. Je to mimoriadny pracovník pre

Božie diela. Daroval sa vopred Márii, keď prišiel ako novokňaz k nej a povedal: „Som celý tvoj.“ A Mária si ho zobrala ako Matka do svojho náručia a neustále ho formuje. Tým nám dáva príklad - všetkým veriacim, celej cirkvi i neveriacim. Matka si ho zaradila do kategórie chorých. Panna Mária si ho zachovala tak, aby, aj keď trpí, naďalej bol vzorom nielen pre zdravých pracujúcich, ale aj pre tých, ktorí už nič nevládzu, ale svojím spôsobom veľa pracujú. Utrpenie venujú za tých, ktorí nevládzu, alebo veľa pracujú, aby vládali dokončiť, čo začali. Taký je náš pápež. Vzor nielen v praktickom živote, ale vzor aj v chorobe, utrpení a v nesení kríža. Keď si pomyslíme, že on - turista, milovník hôr, lesných chodníčkov, tatranských magistrálov, obdivovateľ bystrín, kosodreviny a vôbec Tatier, ktoré schodil, je teraz odkázaný na to, aby ho niesli, aby len sedel, nevstával a do konca aj obeť svätej omše odslúžil posediačky v kresle pred miliónmi divákov... Je to obdivuhodná láska a pokora.

Čo si myslíte, prečo je to tak ?

Aby sme mali príklad v každom a vo všetkom. Nikoho neodsudzovať, nekritizovať, ale každého si vážiť ako Božie dieťa, či je zdravý, mimoriadne nadaný, alebo chorý, pomalý, neschopný, alebo duševne chorý - jednoducho nevládný. Sv. Otcovi je to tým ťažšie, že duchom je silný a vie, ako by to spravil, keby vládol fyzicky.

Vieme, že Sv. Otec je váš vzor, máte spoločnú reč cez utrpenie, ujímate sa chorých tým, že ich učíte premieňať utrpenie na lásku - podľa vzoru Pána Ježiša.

Áno, inak by utrpenie nemalo cenu. Sv. Otec, ako dobrý otecko chce nám byť všetkým vzorom. Veriacim, či neveriacim. Každý mu je drahý ako Boží človek. Trochu ma prekvapilo a potešila som sa, že prišli do Banskej Bystrice i z iných cirkví, lebo si ho vážia ako vzácného človeka. Je veľký vzor pre veľkých i maličkých. On - veľký človek, študovaný, nadaný sa dokáže sám stať maličkým ako nevládne dieťa. Bezbranný dovoľí, aby ho posadili do kresla, položili kde je treba. Objavila som v ňom obrovský vrch, najväčší tatranský štít, plný pokory a poníženia. Kde je pokora, tam je Ježiš. Ján Pavol II. mu chce byť čím viac podobný. Nešetrí sa, nevadí mu, keď ním pochybovali, že taký veľký človek a v takom stave sa opováži prísť medzi takúto masu ľudí, medzi celé Slovensko! To znamená, že on spolupracuje s ponížným Ježišom. Viac a krajšie neviem povedať o tomto pápežovi, o jeho veľkej láske k nám, o jeho utrpení. Ved' je celý Ježišov, ako bol Ježiš celý Máriin. Tak sa cez Máriu stal pokorným následníkom Krista na svete. Takým je po celých dvadsaťpäť rokov jeho pontifikátu.

Spomenuli ste, že vás Ján Pavol II. pri prvom stretnutí povzbudil slovami: „Nič si tak neváž, sestra, ako pokoru!“ Stalo sa to vašim krédom?

Keď som sa s ním prvýkrát stretla, povzbudil ma slovami: „Nič si tak neváž, sestra, ako pokoru! Pokora je pre človeka najväčšia Božská čnosť.“ Pán Ježiš mal Božské dary, ako jeho Otec. Robil divy, zázraky a bol pokorný až na smrť na kríži. Keď sa lúčil s apoštolmi, prosil za celý svet, aby nad ničím tak nedbal a netiahol sa, ako za čnosťou pokory, ktorá je zákla-

dom svätosti. Čím viac je pokorná duša, tým je svätejšia a tým milšia Bohu. Často prosím za pokrstených i nepokrstených, i za tých najmenších, pretože ak budeme kráčať k svätosti, bude svätá celá Cirkev.

Kedy ste sa stretli so Svätým Otcom prvýkrát?

Bolo to v roku 1985 za tvrdej komunisticko-kej vlády – totality. Keď sa dalo najmenej počítať s návštevou Ríma, mne sa tam podarilo prísť. Bol to pre mňa zázrak zázrakov. Modlievala som sa, aby som sa s ním aspoň raz v živote stretla. Mala som svoje veľké jubileum a túžila ho osláviť pri Panne Márii v Lurdoch. Premýšľala som, ako sa stretnúť s Pápežom, ako sa k nemu dostať, ved' som chodila o dvoch barlách a s doprovodom. Už som nebola cyklistka ako kedysi, nešportovala som, ale som bola po viacerých operáciách. Našťastie som mala dobrú spolužiačku v Čedoku, ktorá mi vypísala cestovnú knižku na vlak - cieľ Lurdy, no pošepala mi, že sa nemusím rovnako vracat späť vlakom. Po návšteve Lurd som z Paríža zavolala do Ríma jednej slovenskej sestričke z Ružomberka, ktorá ma v Ríme čakala. Keď som jej zavolala z Paríža, skoro jej vypadlo sluchátko z rúk. Skríkla: „Ako si sa dostala do Paríža?“. „No vidíš, cez Máriu sa zázraky dejú aj dnes.“ odpovedala som. V Ríme ma privítala slovami: „Ty zázrak zázrakov, vitaj! A vieš, kto ťa tu čaká? Mons. Hrušovský.“ Uvítal ma a poznamenal: „Ráno o 5:30, aby ste už boli v haptágu a čakali pred dvermi, pôjdeme na svätú omšu k Svätému Otcovi do jeho súkromnej kaplnky.“ Po ceste sme celú noc nespali. Keď sme vošli do kaplnky, Svätý Otec už klačal pred svätostánkom, ako mramorová socha. Pán biskup nám naznačil, že končí meditáciu. Po ukončení vstal, išiel za svätostánok do sakristie, no pošepol nám, že bude slúžiť svätú omšu doma, nie

tu. Lenže keď o chvíľku vyšla asistencia, išiel aj Svätý Otec s Mons. Hrušovským. Nepustili ho domov, požiadali ho, aby predsa koncebroval. V kaplnke boli ešte biskupi z Južnej Ameriky, ktorí tam mali konferenciu, inak nik. Po sv. omši zavola Svätý Otec: „Oproti dverám je knižnica, tam ma čakajte!“ Keď vošiel za nami do knižnice, objal ma okolo ramien. Na ten požehnaný okamih nikdy nezabudnem. Bolo to Kristovo objatie cez pápeža. Zostala som v nemom úžase, keď sa na mňa usmial. Vyhrklo zo mňa: „Modlia sa za vás naše novicky.“ „A sú?“ – radostne sa usmial. „Aj ja sa modlím, ale nech sa ony modlia viac.“ Aj vtedy som pocítila, aká obrovská je sila modlitby a ochrany Panny Márie.

Aká bola cesta na Slovensko?

Večer sme navštívili aj Ústav sv. Cyrila a Metoda, kde nás obdarovali hodnotnými knihami, ktoré sa v tom čase dali ťažko vyviezť na Slovensko. Moja sprievodkyňa mi hovorila: „Polovicu kníh dáme do môjho kufra a polovicu do tvojho.“ Oponovala som: „Ja mám čierny kufor, doňho dáme sväté knihy, to znamená čierne tovar.“ Tak ho nazývali komunisti. „A osobné veci dáme do tvojho kufra.“ Verím, že všetko prevezieme na Slovensko. „Ako to chcete uskutočniť?“, pýtala sa ma. „Jednoducho - s ružencom.“ – odpovedala som. Dôverovala som Pánovi, veď tri ružence som slúbila dušičkám zosnulých colníkov, poštárov a komunistov. Za každú skupinu jeden ruženec. Kým prídeme na slovenskú colnicu do Bratislavy jeden ruženec, počas prehliadky ďalší, ostatný po colnej prehliadke. Dušičky nám pomôžu a zachránia všetko. Veď viera je všemohúca sila. „Kto verí, ten víťazí!“ – povedala som si. V Ríme nás usmernili, aby sme necestovali vlakom až do Bratislavy, ale prestúpili vo Viedni na autobus. Vo

Viedni nás čakala pani, ktorú upovedomil pán biskup Hrušovský. Na stanici pribehla k nám a zakričala na mňa slová, z ktorých mi bolo veľmi úzko a ktoré som počula prvý krát vo svojom živote: „Vitajte slovenská Matka Tereza!“ Táto pani veľmi pomáhala našim chorým ľuďom. Pomocou nej sme doručili našim chorým ľuďom 1100 invalidných vozítkov, ktoré získala z Nemecka.

O hodinu nám išiel autobus na Slovensko. Úpenlivo som prosila v ruženci dušičky, aby nám zachránili tú „čiernu knižnicu“. Na colnici do autobusu vošiel colník a zavelil: „Všetci vystúpiť aj s kuframi!“ Ostala som sedieť v autobuse a čierny kufor som si šuchla pod nohy. Modlila som sa pritom za zomrelých colníkov a prekrížila som si palice na kolená. Vtom pristúpil k mne colník. Ja mu hovorím: „Prepáčte, nevládzem vystúpiť (čo bola aj pravda). Nevládzem dlho stáť vonku.“ A on mi odpovedal: „Sedte, sedte!“ Dokiaľ som sa nepomodlila celý ruženec, autobus stál a prezerali kufre. Ako som sa ho domodlila, zakričali: „Nástup!“ a pokračovali sme v ceste.

Spolupracuje Rodina Nepoškvrnenej aj naďalej so Svätým Otcem?

Istotne. Je to tichá spolupráca, vieme o sebe. Každý rok mu napríklad posiela-me duchovnú kyticu chorých zo Slovenska, Moravy a Česka. Sú v nej osobné obety a modlitby členov RN za neho. Zúčastnili sme sa jeho návštevy v Banskej Bystrici aj Bratislave – bol to veľký duchovný prínos aj tým, že na návštevu sa dostavili i ťažko chorí na vozítkoch, ktorých sme ani nečakali. Tiež bolo úžasné, že sestra Alicia niesla obetný dar za chorých a od RN mu odovzdala petičný hárok proti vraždám nenarodených detí, do ktorého sme s láskou vložili kalendár RN na rok 2004 s jeho fotografiami.

Anka Gálová Vavrová

Dávajme

Môj brat ako druhák začal chodiť na hudobnú školu. Chcel hrať na nejaký dychový nástroj, a tak sme mu vybrali flautu. Dostal sa k veľmi dobrému pánu učiteľovi, ktorý dokázal nielen naučiť, ale i zažartovať.

Keď sa brat po dvoch rokoch hry na zobcovú flautu rozhodoval, na aký nástroj bude hrať ďalej, pán učiteľ mu odporučil B – tenor. Vtedy na ňom nik na hudobnej nehral a dychovkám tenoristi chýbali. Brat súhlasil.

Pán učiteľ však ochorel a musel odísť do invalidného dôchodku. Brat sa dostal k novému učiteľovi, ale na toho svojho nemohol zabudnúť. Blížili sa Vianoce, tak sa maminou rozhodli, že mu aspoň zatelefonujú. Pán učiteľ bol veľmi rád a tieto občasné telefonáty sa pomaly stali pravidelnosťou. Jedného dňa, keď mu mama opäť telefonovala, zdvihla to jeho manželka. Oznamila jej, že pán učiteľ leží už dlhší čas

v nemocnici, prekonal porážku a museli mu amputovať prst na nohe kvôli silnej cukrovke. Keďže mama je zdravotná sestra, hneď ho išla navštíviť. Pán učiteľ sa veľmi potešil. A mama mu sľúbila, že ešte príde.

Práve v tom čase brat absolvoval na hudobnej. Po záverečných skúškach teda spolu s maminou kúpili pánu učiteľovi veľkú kyticu – a malého anjelika s flautou. Pán učiteľ totiž maminke prezradil, že mu majú amputovať celú nohu a on sa s tým nevie vyrovnáť. A tak ho chceli aspoň tým malým anjelikom pozvudiť a nasmerovať k zdroju sily

a odvahy – k Bohu ...

Spolu s bratom sa vybrali do nemocničnej izby. Návšteva dopadla vynikajúco. Pán učiteľ mal obrovskú radosť a brat mu sľúbom, že sa bude zaňho pri oltári ako mništrant modliť, hádam prinavrátil i trochu viery, ktorú pod tlakom problémov stratil. Vtedy ho videl naposledy ...

Niekoľko dní po amputácii nohy pán učiteľ zomrel. Boli sme z toho smutní. Kyticu od brata mal ešte stále na stole.

Manželka pána učiteľa sa s maminou a bratom chcela stretnúť. Prišli k nej teda na návštevu. Hneď si všimli fotku pána učiteľa položenú na stole.

Z jednej strany pri nej horela sviečka a na druhej – stál malý anjelik s flautou. Dozvedeli sa, že pán učiteľ bol pred smrťou zaopatrený. A nielen to. Ešte kým žil, mával po každom telefonáte od maminky a brata obrovskú radosť. Bolo to vraj prvé, čo vždy oznámil svojej manželke, keď prišla z práce: „Hádaj, kto volal?“

Bratovu fotku, na ktorej hrá na

B – tenore, mal vystavenú a každý deň sa na ňu pozeral. Vždy, keď išli s dcérou okolo nášho domu, vravieval jej, že tu bývame - a usmial sa.

Tento príbeh je skutočný. Chceme vám ním povedať len jedno. Nebojme sa dávať! Stačí úsmev, milé slovo, telefonát, návšteva, či celkom obyčajný anjelik s flautou. I keď človek, ktorého obdarujeme, možno nedá najavo svoju radosť, v srdci ju určite cíti. Veď videli ste už človeka, ktorý by sa nezaradoval pri zistení, že na ňom niekomu záleží? A preto – dávajme ...

Petra

Network Slovakia znova zabodoval

Vedenie Združenia mladých katolíkov, aktívnych v médiách pripravilo v poradí už šiesty vzdelávací seminár, ktorý prebehol na Katolíckej univerzite v Ružomberku. „Dôležité je zapojiť do práce na farskom časopise mladú, strednú aj staršiu generáciu, pretože vlastne k nim časopis smeruje.“ pripomenuli Terezia Kolková a Rast'o Hamráček - hlavní organizátori seminára. Zástupkyňa Networku v európskom združení UCIP Anka Kolková nám pripomenula: „Evanjelizácia cez farské časopisy je veľmi dôležitou cestou k Bohu“. Network je otvorený pre všetkých záujemcov, ktorí majú záujem pôsobiť v katolíckych médiách v oblastiach štylistiky, grafiky aj fotografie.

A.G.

Chlapčenský zbor v kláštore

V piatok 3. októbra po sv. omši o 19:30 sa kláštrom piaristov niesli hlásky a hlasy chlapcov od 8 do 28 rokov zo speváckeho zboru pri katedrále sv. Uršuly v Solothurne vo Švajčiarsku.

Manželia na obnove v Chrenovci

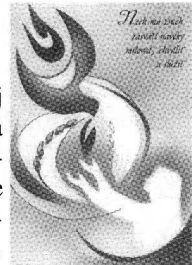
V sobotu 4. októbra sa v Pastoračnom centre v Chrenovci konalo stretnutie rodín, ktoré mali záujem duchovne „podrástť“. RNDr. František Mezovský mal pre manželov pripravené zaujímavé témy, rozoberajúce vzájomné porozumenie v rodine a zodpovednosť pred Bohom. Pre deti boli pripravené rôzne hry a hádanky. Tí starší vyrábali projekt, kde každý mohol zrealizovať svoj pohľad, kde nachádza Božie stopy vôkol seba.

Foto: Celodenné stretnutie bolo ukončené svätou omšou.

Birmovka u našich susedov

„Nech ma Duch zasväťí naveky: Milovať, chváliť a slúžiť“.
Touto myšlienkou bola presiaknutá nedeľa 12. októbra 2003 v Malej Lehôtke, keď z rúk pomocného banskobystrického biskupa Mons. Tomáša Galisa prijali dvadsiati mladí z farnosti Veľká Lehôtka s filiálkami Hradec a Malá Lehôtka sviatosť birmovania. Prajeme im, aby tak, ako si priniesli kľúčiacie obilie, aj oni rástli v Duchu Svätom i naďalej a prinášali veľkú úrodu.

M.M.

Milé deti!

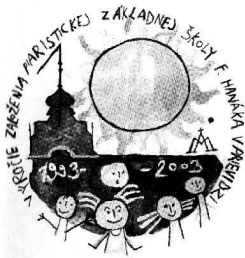
Čas je zaujímavý úkaz. Rýchlo sa toto slovo vysloví, ale ešte rýchlejšie „beží“, ako mnohí hovoria. Čo beží! Dokonca letí na rýchlych krídlach.

November je zvláštny mesiac. Raz svieti slnko, raz prší, občas primrzne a ako sa hovorí, sv. Martin možno aj snežík prinesie. A kde je snežík, tam je detská radosť a tá je najkrajšia na konci roka na sviatok Narodenia Pána - na Vianoce. Že je o nich ešte zavčasu hovoriť? Skúste si vypočítať, koľko dní nám ešte do Vianoc ostáva. Vy starší si určite spomeniete, že na Vianoce sa treba pripraviť nie len pečením a upratovaním izieb, ale aj upratovaním nášho vnútra a posilňovaním dobra v nás.

Posúbkame vám adventný obrázok s 24 hviezdčkami nad Betlehemom. Postupným vymaľovávaním obrázku od prvej adventnej nedele sa dopracujeme až k Vianociam a postupne urobíme trošku poriadku aj v našich dušiach.

NÁVOD: TEHLIČKA - pomodlím sa rannú modlitbu; **HVIEZDIČKA** - pomodlím sa večernú modlitbu; **STROMČEK** - zúčastním sa na sv. omši; **ZVIERATKÁ** - podelím sa s niekým o sladkosť, alebo ho obdarujem; **SKRIDLA NA STRECHE** - urobím dobrý skutok; **JASLIČKY** - pristúpim k sviatosti zmierenia, alebo mladší - odprosím svojich blízkych; **SVETLO V MAŠTALKE** - pomodlím sa za neveriacich; **24. DECEMBRA** domaľujem Svätú rodinu.

Návšteva pápeža Jána Pavla II. na Slovensku

Keď som sa dozvedel, že pápež Ján Pavol II. príde na Slovensko, veľmi som sa potešil. Chcel som ho vidieť na

držali žltobiele dáždnyky nad hlavami kňazov, aby vedeli veriaci, kde majú ísť. Aj toto, pre mňa niečo nové, bude spojené s návštevou pápeža Jána Pavla II. Svätá omša bola pre mňa výnimočná.

vlastné oči, a tak sme si vybavili lístky do Banskej Bystrice. V našom piaristickom kostole mi jeden miništrant povedal, že môžem ísť miništrovať na svätú omšu, ktorú bude slúžiť Sv. Otec Bez váhania som povedal, idem. Na druhý deň, keď sme prišli do Banskej Bystrice, našli sme si miesto a čakali na Svätého Otca. Bola to dlhá doba, ale oplátilo sa. Za veľkého jasotu ľudí prišiel vyuúžený hosť. Jána Pavla II. privítal otec biskup Mons. Rudolf Baláž a hneď sa začala svätá omša. Pri rozdávaní Eucharistie sme niektorí miništranti

Povzbudila ma hlavne vo viere a láske ku Kristovi. Pápeža som videl po prvýkrát a možno aj posledný vo svojom živote, a preto som veľmi rád. Takú krásnu svätú omšu už asi nezažijem. Pápež Ján Pavol II. musí mať rád Slovensko, keď k nám prišiel už tretíkrát. Aj napriek svojmu zhoršenému zdravotnému stavu navštívil okrem Banskej Bystrice aj Trnavu Rožňavu a Bratislavu-Petržálku.

Ďakujem Pánovi, že som mohol byť spojený so Svätým Ocom Jánom Pavlom II., lebo je hlavou Cirkvi a veľa pre mňa znamená. Peter Švec 8. A

Ekologická vychádzka

V jeden pekný sobotný deň sme boli s ekologickým krúžkom pri Brezianskej priehrade. Už sme mali viac takýchto vychádzok a každá sa nám vydarila. Teraz sme merali tvrdosť, slanosť, ... vody. Zisťovali sme to už na viacerých miestach, napr. na rieke Nitre. Ani na jednom mieste neboli rovnaké výsledky, z čoho vyplýva, že zloženie vody a jej čistota je v našom regióne rôzna. Možno to súvisí aj s prístupom ľudí k ochrane čistoty prostredia.

Keď sme si splnili úlohu, mali sme voľno na hranie. Ja a moja kamarátka Soňa sme sa hrali s našim psom Jessy. Hádzali sme

jej palice a ona pre ne behala a nosila nám ich. Dobré sme sa zabavili. Potom sme posedeli v tráve a rozprávali sa. Zrazu bolo počuť z lesa zvuky, a o chvíľu sa na lúke objavili kravy. Boli veľké, mohutné a veľmi pekné. Počuli sme aj kačice, ktoré sa kúpali vo vode. Boli príliš hlučné.

Cestou naspäť sme sa zastavili na zmrzline. Do Prievidze sme prišli okolo obeda. Rozišli sme sa na stanici. Ja som išla k starej mame, tam ma už čakali rodičia a tak som im všetko vyzrozprávala.

Mária Chovancová 7.A

Zo spomienok na návštevu Sv. Otca

Náš čas beží naozaj rýchlo a mnohé odnáša so sebou. Sú však chvíle, ktoré nám ostávajú v pamäti veľmi hlboko a zanechávajú svoje hlboké stopy. Návšteva Jána Pavla II. ňou istotne je. Do redakcie nám prišli listy od vás a naskytlí sa nám aj príležitosti porozprávať sa s rôznymi osobnosťami na tému návštevy pápeža u nás.

Pán Ján Fígel', predseda Zahraníčného výboru Národnej rady Slovenskej republiky, aké ovocie by mala návšteva Sv. Otca priniesť pre Slovensko?

Jedno z evanjelií v Rožňave na sviatok sv. Jána Zlatoušťa bolo o rozsievачovi. To veľmi charakterizuje túto dobu, ale aj vašu otázku, resp. výzvu, pred ktorou všetci stojíme. Svätý Otec je naozaj rozsievачom viery, jej svedkom. To znamená život, pravdu, nádej. Robí to s veľkou vytrvalosťou, aj keď síl je menej. Ovocie závisí od toho, akou sme my pôdou. Či suchou, kamenistou, alebo úrodnou. Som presvedčený, že táto krajina môže a má byť úrodnou pôdou. Potrebuje vnútornú obnovu, viac jednoty, viac svetla do každého dňa, menej mocichtivosti, menej politiky, menej všetkého, čo vnímame ako zlo medzi nami. Zároveň aj to dobré, čo si vlast' doteraz uchovála a rozvíja, mala by doniesť ostatným v Strednej Európe, na kontinente i vo svete. Táto doba je veľkou križovatkou – túžili sme po slobode. Je logické zaradiť sa tam, kde sú európske demokracie. Zároveň prichádza otázka: „Čo s tým všetkým? Čo so slobodou, čím ju naplniť?“ Ako Európu ďalej rozvíjať? Preto slová Svätého Otca o kresťanskej

identite, o ochrane života, podpore rodiny, nesení Kristovho evanjelia, za ktoré sa nemáme hanbiť, sú veľmi aktuálne. Verím, že aj keď Svätý Otec odišiel, ostávajú tu jeho slová, ktoré budeme naďalej rozvíjať. Veľmi si to želim a veľmi treba na tom pracovať. Samo sa nič neurobí.

Svätý Otec je osobnosť. Ako sa na neho pozeráte vy?

Je úžasný v každej dobe, či ťažkej totalitnej, či inak ťažkej - slobodnej. Vždy dokáže byť svetlom lásky a nádeje. Vie cítiť s ľuďmi na rôznych kontinentoch, v rôznych kultúrach. Tak prináša odpovede na zložité otázky tejto doby. Pre mňa je najväčšou žijúcou autoritou tejto doby.

Nie často sa stáva, že sa môžeme zúčastniť diakonskej vysviacky.

Akým prínosom pre spoločnosť sú podľa vás mladí, ktorí sa odhodlali navždy zasvätiť svoj život Bohu.

S pohnutím som prežíval slávnosť, keďže medzi svätenými bol aj môj synovec. Avšak nielen preto. I kvôli ostatným, pretože sa rozhodli a vybrali si náročnú životnú dráhu. Obetu vlastného života pre službu Bohu v ľuďoch. Tiež je medzi šiestimi svätenými diakonmi aj redaktor Svetla Rasťo, ktorý so mnou robil rozhovor pre časopis a na to sa nedá len

tak ľahko zabudnúť. Dnes je veľmi veľký priester pre apoštolát – kňazský i laický. Je treba veľa ochotných a schopných mladých ľudí pre túto službu. Som rád, že na Slovensku pribúdajú duchovné povolania. Treba ich podporovať a zároveň s nimi spolupracovať.

Bolo vzácnosťou, že svätenie prijali diakoni z rúk otca biskupa Mons. Františka Rábeka. ...

Otec Rábek je Kristovým vojakom a aj teraz tu má svoje osobitné poslanie. V niečom treba organizovanosť, v inom spontánnosť. Saleziánska rodina je takou kombináciou organizovanosti aj spontánnosti.

Máte nejaký špeciálny odkaz pre čitateľov časopisu Bartolomej?

Svätý Bartolomej bol veľkým svedkom viery. Položil za ňu všetko. Duchovná obroda je potrebná všade, najviac v krajoch, ktoré boli mimoriadne poznamenané komunizmom. Medzi ne patrí aj Prievidza. Prajem vám všetkým v Prievidzi i v redakcii, aby sa vám darilo v diele lásky i cez časopis, ktoré je viditeľné cez službu, porozumenie, postoje spolupatričnosti. Tieto určite prinesú ovocie aj tam, kde sú možno príliš hluché alebo studené priestory. Nech sa vám darí v redakcii cez časopis i v budovaní osobných vzťahov Prievidžanov.

Pripravila Anka Gálová, Vavrová
Foto: Ján Fígeľ s Rasťom Hamráčkom

Nikdy na to nezabudnem

Deň pred príchodom Svätého Otca sme spali u zlatej rodiny Síčarovej v Banskej Bystrici. Už o piatej ráno sme prišli do sektoru A. Lenže tam zabudli urobiť miesto pre miništrantov a tak nás posunuli dozadu. Nakoniec ma zdvihli na plecía ujo Karol s tetou Jolankou a bolo to. Keď Svätý Otec prišiel do Banskej Bystrice na papamobile a ja som ho uvidela, vyzeralo to ako keby prišiel z neba. Všetci mu mávali šatkami, vlajkami a kričali i plakali. „Vítame Ťa Svätý Otec!“ Na začiatku svätej omše mal príhovor k Svätému Otcovi pán biskup Baláž.

My sme pri svätej omši prosili Pána Ježiša, aby sa stal zázrak a vyzdravel môj veľmi chorý braček, ktorý ležal v nemocnici. Keď sa končila svätá omša, dal nám Ján Pavol II. pápežské požehnanie. Vtedy som ho videla sedieť v kresle a požehnával nás. Znovu všetci mávali a kričali: „Svätý Otec, máme Ťa radi!“ Bolo to také pekné, že na to kedy tu bol Svätý Otec na Slovensku a zamával aj mne nikdy nezabudnem. Lebo on má rád deti a deti jeho – ako Pán Ježiš.

Veronika, 9 rokov

Prvé plénum diecéznej synody

Dňa 12. septembra 2003 na námestí SNP v Banskej Bystrici počas slávnostnej svätej omše otvoril Svätý otec Ján Pavol II. v našej diecéze synodu. V tomto čase už vrcholila už temer dvojročná príprava, ktorá prebiehala na rôznych úrovniach života. Prvé zasadanie pléna bolo zvolané

na 18. októbra 2003 do budovy seminára v Badíne. Začalo svätou omšou, ktorú celebroidal otec biskup Mons. Rudolf Baláž s prítomnými kňazmi. V homílii pripomenul, že táto udalosť je dielom Ducha Svätého, ktorý ju inicioval hlasmi zdola.

F.B.

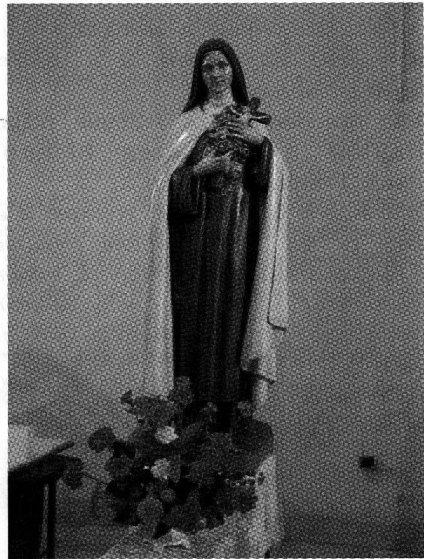

Socha sv. Terezky vo farskom kostole

(k článku Relikvie sv. Terézie z Lisieux v minulom čísle na str. 2)

Zápis z Historie domus na strane 159 z roku 1930:

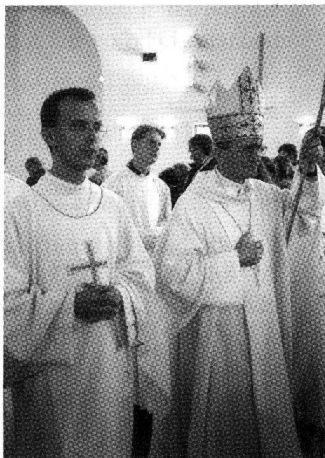
„Mišíkove dievčence, tunajšie rodáčky, ktoré dlhšie boli v Amerike kúpili sochu sv. Terezky od Ježiška z masy urobenú, ktorú požehnal ich brat Mikuláš z príležitosti jeho prvej sv. omše.“
M.M.

Vyprovokovaní tvojou dôverou, Pane

„Prijmi ich, Pane, takých, akí sú.“ prosil v modlitbe Mons. František Rábek pri diakonskej vysviacke šiestich saleziánov, ktorí do jeho rúk zložili svoj diakonský sľub pri svätej omši dňa 27. septembra 2003 v Bratislave Dúbravke v kostole Duchu Svätého. Sľubovali svoju oddanosť, poslušnosť a službu blížnemu v celibáte.

Mons. Rábek diakonom pripomenul: „Charakter diakonátu musí zostať vo vás, aj keď už budete kňazmi... Svätý Otec sa zozdral prácou v službe z lásky...

Táto udalosť bola pre nás o to radostnejšia, že prvý stupeň sviatosti kňazstva - diakonát, prijal aj náš priateľ, spolupracovník a prvý predseda Network Slovakia, redaktor časopisu Svetlo Rastislav Hamráček.

Je to vzácny okamih práve v čase, kedy je súčasnému svetu postoj evanjelia často cudzí a vôkol cítiť dravosť po sláve a matérii.

Rast'o, tešíme sa s tebou a modlíme sa, aby si sa v zdraví a Božom požehnaní pridral k radom kňazov, členov Networku, ktorí Pánovi slúžia v misii šírenia jeho slova i cez médiá.

Maja, Anka a celá redakcia Bartolomeja
Foto: Sprava Mons. F. Rábek, R. Hamráček

Konsekrácia nového kostola

V sobotu 15. novembra 2003 bude o 10:00 hod. banskobystrickým diecéznym biskupom Mons. Rudolfom Balážom, za účasti apoštolského nuncia Mons. Henryka Józefa Nowackého, konsekrovaný nový kostol sv. Terézie z Lisieux, učiteľky Cirkvi pre farnosť Prievidza - Zapotôčky a požehnané pastoračné centrum s farskou budovou na ul. J. Fándlyho 4 v Prievidzi.

Ďakujem ti, Pane náš

Bola som plná úzkosti a bolesti. Cítila som, že manželov život pri ťažkej chorobe pomaly vyhasína, no nemohla som nájsť odvahu privolať mu kňaza, aby sa nezľakol, že je to s ním až tak zle. Mala som strach aj z toho, aby ho neodmietol. A čas rýchlu bežal... Keď som raz po sv. omši vyšla z kostola, objali ma moje dobré známe a hovoria: „Ideme sa spolu modliť, treba prekonať úzkosť. Nech koná Boh a nie strach.“ Po spoločných prosbách, keď sme ťažobu odovzdali Pánovi, podarilo sa mi zavolať pána dekana Bednára.

V čase, keď som sa ja modlila v nemocnici ruženec Božieho milosrdenstva, manžel potichu odriekal so mnou modlitby a prisvedčil, že chce prijať sviatosť pomazania chorých. Niekoľko minút na to odovzdal dušu Bohu. Aj to bola milosť, že sme pri ňom v jeho posledných chvíľach stáli viacerí rodinní príslušníci. Predovšetkým - jeho dušu prijal naspäť Pán, ktorý nás neopúšťa. O tom som sa ja maloverná presvedčila.

Z celého srdca za to Bohu ďakujem. Ďakujem tiež všetkým za duchovnú podporu pri záchrane duše môjho manžela Milana Majtényiho. Tiež ďakujem lekárom a zdravotnému personálu na pľúcnom oddelení Bojníckej nemocnice za príkladnú opateru. Ďakujem aj všetkým, ktorí ho prišli odprevadiť na poslednej ceste, venovali mu modlitbu a spomienku.

Jozefína Majtényiová

PS.: Strata milovanej osoby veľmi bolí, ale ničím sa nedá nahradiť pocit pokoja v srdci, že bol umierajúci zaopatrený potrebnými sviatosťami. Preto nájdime v sebe odvahu na modlitbu, kým je čas...

„Bože, Ty nás poznáš, odpusť nám slabú dôveru a dopraj nám silu zveriť seba i svojich blízkych do Tvojich milosrdných rúk.“

LITURGICKÉ OKIENKO

1. november – VŠETKÝCH SVÄTÝCH- sobota**Č1** - Spása nášmu Bohu, ktorý sedí na tróne, a Baránkovi !

Zjv 7, 2-4. 9-14

R - Blahoslavení čistého srdca, lebo onividia Boha.

Ž 24

Č2 - Milovaní, teraz sme Božími deťmi, a ešte sa neukázalo, čím budeme... 1Jn 3, 1-3**Ev - Keď Ježiš videl veľké zástupy, vystúpil na vrch. A keď sa posadil, pristúpili k nemu jeho učeníci. Otvoril ústa a učil ich Blahoslavenstvá. Mt 5, 1-12a**

Blahoslavení chudobní v duchu, blahoslavení plačúci, tichí, lační a smädní, milosrdní a čistého srdca. Blahoslavení tí, čo šíria pokoj, prenasledovaní pre spravodlivosť . . .

2. november – SPOMIENKA NA VŠETKÝCH VERNÝCH ZOSNULÝCH**Č1** - Duše spravodlivých sú však v Božích rukách, muka sa ich nedotkne. Múd 3, 1-9**R** - Pred tvárou Pána budem kráčať v krajine žijúcich.

Ž 116

Č2 - Nechceme, bratia, aby ste nevedeli, ako je to so zosnulými, aby ste sa nezarmucovali ako ostatní, čo nemajú nádej.

1Sol 4, 13-18

Ev - Židia sa hádali medzi sebou a hovorili: „Ako nám tento môže dať jesť svoje telo?!”

Jn 6, 51-58

Ježiš im povedal: Veru, veru, hovorím vám: Ak nebudete jesť telo Syna človeka a piť jeho krv, nebudete mať v sebe život. Kto bude jesť z tohto chleba, bude žiť naveky, ja ho vzkriesim v posledný deň. Kto je moje telo a pije moju krv, ostáva vo mne a ja v ňom...

9. november VÝROČIE POSVIACKY LATERÁNSKEJ BAZILIKY- nedeľa**Č1** - Táto voda prúdi do východného kraja a steká na pušť, ústi do mora. A keď sa vleje do mora, voda sa uzdraví.

Ez 47, 1-2. 8-9. 12

R - Riečne ramená obveseľujú Božie mesto, posvätný stánok Najvyššieho.

Ž 46

Č2 - Kto by teda Boží chrám zničil, toho Boh zničí. Lebo Boží chrám je svätý - ním ste vy.

1 Kor 3, 9c-11, 16-17

Ev - Blízko bola židovská Veľká noc a Ježiš vstúpil do Jeruzalema. V chráme našiel predavačov dobytka, oviec a holubov i peňazomencov, čo tam sedeli.

Jn 2, 13-22

Urobil si z povrázkov bič a všetkých vyhnal z chrámu. Peňazomencom rozhádzal peniaze a poprevracal stoly a všetkým povedal: Neroďte z domu môjho Otca tržnicu!

16. november 33. nedeľa v cezročnom období**Č1** - Rozumní sa budú skvieť ako lesk oblohy a tí, čo mnohých priviedli k spravodlivosti, budú ako hviezdy na večné veky.

Dan 12, 1-3

R - Ochráň ma, Bože, k tebe sa utiekam.

Ž 16

Č2 - Každý kňaz koná denne bohoslužbu a veľa rás prináša tie isté obety, ktoré nikdy nemôžu odstrániť hriechy.

Hebr 10, 11-14, 18

Ev - V tých dňoch, po onom súžení, slnko sa zatmie, mesiac nevydá svoj jas, hviezdy budú padat' z neba a nebeské mocnosti sa budú chvieť. Mk 13. 24-32

Pán Ježiš rozpráva o konci sveta. Všetko sa pominie... Vtedy príde Syn človeka s veľkou mocou a slávou. On pošle anjelov a zhromaždí svojich vyvolených zo štyroch strán sveta...

23. november – 34. nedeľa v cezročnom období – KRISTA KRÁĽA.

Č1 - Videl som v nočnom videní a hľa, v oblakoch neba prichádzal ktosi ako Syn človeka... Dan 7, 13-14

R - Pán kraľuje, oslavujme ho. Ž 93

Č2 - Ja som Alfa a Omega, hovorí Pán Boh, ktorý je, ktorý bol a ktorý príde. Všetomúci. Zjv 1, 5-8

Ev - **Pilát vošiel do vládnej budovy. Predvolal si Ježiša a spýtal sa ho: Si židovský kráľ?** Jn 18, 33b-37

Ježiš odpovedal: Áno, sám hovoríš, že som kráľ. Ja som sa na to narodil a na to som prišiel na svet, aby som vydal svedectvo pravde. Každý, kto je z pravdy, počúva môj hlas.

30. november 1. ADVENTNÁ NEDEĽA

Č1 - Hľa, prídu dni - hovorí Pán-, že upevním slovo blaha, ktoré som prisľúbil Izraelovmu domu a domu Júdovmu. Jer 33, 14-16

R - K tebe, Pane, dvíham svoju dušu. Ž 25

Č2 - A Pán nech zveľadí a rozhojní vašu lásku navzájom i voči všetkým tak, ako ju my máme voči vám. 1Sol 3, 12. 4, 2

Ev - **Budú znamenia na slnku a mesiaci i na hviezdach a na zemi budú národy plné úzkosti a zmätku z hukotu mora a vlnobitia.** Lk 21, 25-28, 34-36

Ludia budú zmierať od strachu a očakávania toho, čo príde na svet, lebo nebeské mocnosti sa budú chvieť. Vtedy povie dobrým: Vzpriamte sa, lebo sa blíži vaše vykúpenie.

Pripravila Alica Karaková

DUCHOVNÁ OBNOVA PRE MANŽELOV

V pondelok 17. novembra 2003 sa od 9:00 hod uskutoční duchovná obnova pre manželov v Pastoračnom centre v Chrenovci.

Lektorom bude emeritný biskup Mons. Peter Dubovský, SJ. Počas preštávok bude možnosť prísúpiť k sviatosti zmierenia. Ukončená bude svätou omšou. Poplatok za obed je 50,- Sk za osobu.

Prihlásiť sa môžete u Ing. Vlčeka, t.č.: 547 50 56 alebo 0905 802 073.

SV. OMŠA V ZÁMKU

V utorok 18. novembra o 18:00 h. sa bude konať tradičná sv. omša pre mladých v kaplnke Bojnického zámku. Srdečne vás na ňu pozývame.

M.M.

FARSKÁ KRONIKA OD 11. 9. 2002 DO 10. 10. 2003

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali

Farnosť PD - Mesto:

Nina Júlia Štetiarová,
Marinna Hladká,
Natália Važanová,

Farnosť PD - Zapotôčky:

Sára Ďurejová,
Adam Kmeť

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva**Farnosť PD - Mesto:**

Róbert Krejča - Žaneta Chalmovská,
Michal Tonhauzer - Soňa Kardošová,
Adrián Kvetan - Lenka Karcolová,
Maroš Šmatrala - Mária Jurenková,
Ing. Milan Franko - Mária Bišofová,
Matthias Gerhard Sacher - Petra Fajthová,
Peter Rybár - Marcela Grešnerová

Farnosť PD - Zapotôčky:

Juraj Jurík - Katarína Sokolová
Stanislav Sitár - Ivana Bilčíková

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Albín Chylo 81 r.,
Juliana Kucková 77 r.,
Mária Krajčíková 82 r.,
Dušan Štefánek 42 r.,
Jozef Buk 82 r.,

Mária Kováčiková 82 r.,
Anton Václavík 66 r.,
Mária Buriová 81 r.,
Mária Szabová 80 r.

*Odpočínanie večné daj
dušiam, Pane ...*

V pondelok 3. novembra uplynuli dva roky, čo nás náhle,
bez rozlúčky vo veku 89 rokov opustil náš milovaný
manžel, otec a dedko

ANTON DROZD.

Venujeme mu tichú spomienku.

S láskou a vďakou spomínajú: manželka a deti s rodinami

**V SOBOTU 22. NOVEMBRA 2003
OD 15³⁰ VÁS SRDEČNE POZÝVAME
DO FARSKÉHO KOSTOLA KRISTA KRÁĽA
VO VEĽKEJ LEHÔTKE
NA FESTIVAL KREŠŤANSKÝCH PIESŇÍ**

MLADÍ MLADÝM

PROGRAM:

- Sv. omša (spieva **ROSNIČKA**)
- **KVAPKY** - Kaniačka
- **ZBOR SV. JAKUBA** - Tužina
- **BARTOLOMEJČATÁ** - Prievidza
- **GNOSIS** - Prievidza
- **SKALKÁČI** - Šimonovany
- **JUVENTUS** - Ružomberok
- **ŠUMIENKY** - Diviaky nad Nitricou
- **SPRAY** - Veľká Lehôtka

Autobus MHD č. 8 odchádza zo žel. stanice
v Prievidzi o 14⁴⁵ hod a po festivale
o 20⁴⁵ hod od kostola vo Veľkej Lehôtke

BARTOLOMEJ – časopis prievidzskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. Vychádza raz mesačne. Adresa: Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, t. č.: 046 / 542 28 01. Teologický poradca: Mgr. Ján Bednár, dekan.

Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk.

Redaktori: Ing. B. Bullo., A. Gálová, B. Svítok, J. Balážová, MUDr. V. Rumanová, A. Karaková, Alojz a Karol Vlčkovci, M. Melicherčíková ml., J. Bullo st. Náklady na tlač: cca 8,- Sk.

Tlač: PATRIA I., spol. s. r. o. Prievidza. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

Stručne z histórie výstavby Pastoračného centra s kostolom sv. Terézie z Lisieux, učiteľky Cirkvi na sídlisku Zapotôčky v Prievidzi.

Po návšteve Sv. Otca Jána Pavla II. na Slovensku v r. 1995 z iniciatívy banskobystrického diecézneho biskupa Mons. Rudolfa Baláža aj v Prievidzi veriaci pocítili túžbu po duchovnej obnove. Preto farská rada pod vedením Jána Bednára, dekana, sa začala zaoberať myšlienkou postaviť nový kostol s pastoračným centrom na sídlisku Zapotôčky a Nové Mesto.

Na verejnom zhromaždení občanov v roku 1996 bola táto myšlienka prijatá. Mestské zastupiteľstvo svojím uznesením č. 86 v apríli 1997 rozhodlo vyhovieť návrhu na výstavbu pastoračného centra s kostolom. Následne došlo k výmene pozemku v priestoroch cintorína o ploche 13 631 m² za pozemok na sídlisku Zapotôčky o ploche 5 000 m².

Patrónkou kostola bola vybraná sv. Terézia z Lisieux, pretože je patrónkou misií a územie sídlisk Zapotôčky a Nové Mesto sa javilo ako misijné územie. Práve v tomto čase sa vo farskom trezore našla overená relikvia sv. Terézie z Lisieux. Odvtedy naše rehoľné sestry z Kongregácie Dcéry Božskej Lásky - mariánky ju mali vo svojej kaplnke.

Otec biskup Mons. Rudolf Baláž zriadil ovacou listinou č. 295/99 v zmysle kánonu 515§2 CIC po vypočutí mienky presbyterskej rady zriadil dňa 1.3. 1999 novú farnosť Prievidza - Zapotôčky. Hranice tejto novovytvorenej farnosti tvoria od železničnej stanice Bojnická cesta, rieka Nitra, Hornonitrianska cesta a železničná trať po stanicu.

Dočasným administrátorom bol Mgr. Ján Bednár, dekan. Riadnym administrátorom sa stal od 1.7. 1999 do 30.9. 2000 Mgr. Libor Straka, od 1.10. 2000 do 30.6. 2002 Mgr. Ondrej Cebo. Od 1.7. 2002 ku dnešnému dňu je administrátorom tejto farnosti Mgr. Maroš Milo.

Na základe týchto skutočností odborná liturgická komisia pri Biskupskom úrade

v Banskej Bystrici pod vedením otca biskupa Mons. Baláža mohla už v marci 1999 vybrať z desiatich štúdií, ktoré predstavil Ján Bednár, dekan. Zvítazila štúdia od autorov Ing. arch. Ladislava Mirta, Ing. Mariána Kohana a Ing. arch. Rudolfa Musila zo Žiliny. Po spracovaní projektovej dokumentácie pre stavebné povolenie, vyjadrení všetkých zainteresovaných zložiek a stavebnom konaní bolo rozhodnutím OÚ č. OZP 2137/99/SP zo dňa 27.9. 1999 vydané stavebné povolenie. Súčasne bol na základe súťažných podmienok vybraný zhotoviteľ Banské stavby a.s. Prievidza. Základný kameň a pozemok požehnal otec biskup Mons. Baláž dňa 6.11. 1999.

Banské stavby a.s. Prievidza zodpovedne urobili hrubú stavbu. Po vzájomnej dohode investora a zhotoviteľa bola zmluva ukončená. A potom bola uzatvorená nová zmluva s MV staving a.s. Prievidza o dokončení celého diela.

S Božou pomocou sa zabezpečili potrebné financie a práce nabrali na dynamike. Dieľo pekne finišuje pod starostlivým vedením p. Mariána Bartuša, ktorý je technickým dozovorom investora celej stavby.

Kostol sv. Terézie z Lisieux, učiteľky Cirkvi bude mať 340 miest na sedenie a 390 na státie. Pastoračné centrum bude slúžiť všetkým veriacim farnosti a vo farskej budove sú dva byty pre kňazov, jeden pre gazdinú a kancelárske priestory.

Spracovala Mária Melicherčíková